U C H W A Ł A

S E N A T U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia 7 kwietnia 2016 r.

w sprawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2016 r. ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w ust. 3 wyrazy „z wyjątkiem przepisów art. 20, rozdziału 7 oddział 1, z wyłączeniem art. 63, i oddział 4” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem przepisów art. 20, rozdziału 7 oddział 1, z wyłączeniem art. 63, i oddział 4, oraz rozdziałów 4 i 5, które stosuje się odpowiednio”;

2) w art. 1 w ust. 6 wyrazy „art. 4 pkt 3, 6, 14 i 27,” zastępuje się wyrazami „art. 4 pkt 6, 14 i 27,”;

3) w art. 4 w pkt 21 wyrazy „w celu oddania go do użytku do własnych celów” zastępuje się wyrazami „w celu oddania ich do użytku dla własnych potrzeb”;

4) w art. 6 wyrazy „i dodatkowe oznakowanie metrologiczne” zastępuje się wyrazami „, a w przypadku przyrządów pomiarowych także dodatkowe oznakowanie metrologiczne,”;

5) w art. 12 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) elementy deklaracji zgodności,”;

6) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie: „Obowiązki podmiotów gospodarczych oraz prywatnego importera”;

7) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Notyfikacji autoryzowanych jednostek oceniających zgodność dokonuje właściwy minister albo kierownik urzędu centralnego właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności, zwany dalej „właściwym ministrem”.”;

8) w art. 32 w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyraz „decyzji” zastępuje się wyrazem „rozstrzygnięcia”;

9) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88–96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23).”;

10) w art. 89 wyrazy „lub dodatkowemu oznakowaniu metrologicznemu” zastępuje się wyrazami „, a w przypadku przyrządów pomiarowych także dodatkowemu oznakowaniu metrologicznemu,”;

11) w art. 105 w pkt 8, w art. 36a oraz użyty po raz pierwszy w art. 36c i art. 36i wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;

12) w art. 129:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wejścia w życie ustawy – w stosunku do wyrobów, o których mowa w:

a) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz. Urz. UE L 170 z 30.06.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2009/48/WE”,

b) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz.

Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27), zwanej dalej „dyrektywą 2013/29/UE”,

c) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych, i uchylającej dyrektywę 94/25/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 90), zwanej dalej „dyrektywą 2013/53/UE”,

d) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2014/28/UE”,

e) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/29/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 45), zwanej dalej „dyrektywą 2014/29/UE”,

f) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 79), zwanej dalej „dyrektywą 2014/30/UE”,

g) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 107), zwanej dalej „dyrektywą 2014/31/UE”,

h) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku przyrządów pomiarowych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 149, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2014/32/UE”,

i) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 251), zwanej dalej „dyrektywą 2014/33/UE”,

j) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego

2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 309), zwanej dalej „dyrektywą 2014/34/UE”,

k) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 357), zwanej dalej „dyrektywą 2014/35/UE”,

– skreśla się pkt 2,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wejścia w życie ustawy – w stosunku do wyrobów, o których mowa w:

a) dyrektywie 2009/48/WE,

b) dyrektywie 2013/29/UE,

c) dyrektywie 2013/53/UE,

d) dyrektywie 2014/28/UE,

e) dyrektywie 2014/29/UE,

f) dyrektywie 2014/30/UE,

g) dyrektywie 2014/31/UE,

h) dyrektywie 2014/32/UE,

i) dyrektywie 2014/33/UE,

j) dyrektywie 2014/34/UE,

k) dyrektywie 2014/35/UE,”,

– skreśla się pkt 2;

13) w art. 132:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W stosunku do wyrobów, o których mowa w:

1) dyrektywie 2009/48/WE,

2) dyrektywie 2013/29/UE,

3) dyrektywie 2013/53/UE,

4) dyrektywie 2014/28/UE,

5) dyrektywie 2014/29/UE,

6) dyrektywie 2014/30/UE,

7) dyrektywie 2014/31/UE,

8) dyrektywie 2014/32/UE,

9) dyrektywie 2014/33/UE,

10) dyrektywie 2014/34/UE,

11) dyrektywie 2014/35/UE

– przepisy ustawy stosuje się od dnia jej wejścia w życie.”,

b) skreśla się ust. 2;

14) w art. 132 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wyroby, o których mowa w dyrektywie 2004/108/WE, które są zgodne z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy i które zostały wprowadzone do obrotu przed tym dniem, podlegają przepisom obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy i mogą być udostępniane na rynku albo oddawane do użytku.

6. Wyroby, o których mowa w dyrektywie 2014/31/UE, mogą być udostępniane na rynku albo oddawane do użytku, jeśli są zgodne z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy i zostały wprowadzone do obrotu przed tym dniem.”;

15) w art. 133 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia” zastępuje się wyrazami „z dniem 20 kwietnia 2016 r.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

U Z A S A D N I E N I E

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, postanowił wprowadzić do jej tekstu 15 poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1 Senat zapewnił ustawie spójność z ustawą o wyrobach budowlanych. Zgodnie z art. 1 ust. 3, ustawy nie stosuje się do wyrobów budowlanych , w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2014 r. poz. 883 oraz z 2015 r. poz. 1165), z wyjątkiem przepisów art. 20, rozdziału 7 oddział 1, z wyłączeniem art. 63, i oddział 4. Z kolei w świetle art. 1 ust. 2 ustawy o wyrobach budowlanych, do akredytacji, autoryzacji i notyfikacji jednostek uczestniczących w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 i 5 ustawy z dnia 18 marca 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Katalogi te wymagają ujednolicenia.

Poprawka nr 2 zapewnia ustawie spójność z ustawą o przewozie towarów niebezpiecznych. W art. 1 w ust. 6, wskazując w jakim zakresie ustawę stosuje się do ciśnieniowych urządzeń transportowych, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, powołano także art. 4 pkt 3 - przepis zawierający definicję określenia autoryzacja. Ma być ono stosowane odpowiednio, przy czym w art. 2 w pkt 25 ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych (art. 116 pkt 1 lit. a noweli) wskazano, że należy je rozumieć wprost. Senatorowie postanowili usunąć tę niekonsekwencję.

Uchwalając poprawkę nr 3 Senat dostosował przepis do terminologii używanej w polskim systemie prawnym. W myśl art. 4 pkt 21, ilekroć w ustawie mowa jest o prywatnym inwestorze, należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej (…), która w ramach działalności niehandlowej przywozi wyroby (…) z państwa trzeciego w celu oddania go do użytku do własnych celów. Określenie „do własnych celów” nie jest używane w polskim systemie prawnym, a jego wykładnia może nastręczać wątpliwości (np. czy nieodpłatne oddanie do użytku sprowadzonych zza granicy wyrobów przez fundację w ramach realizacji jej celów statutowych jest, czy też nie jest oddaniem wyrobów do użytku dla własnych celów). Zdaniem Senatorów mniej problemów nastręczałoby znane w polskim prawie pojęcie „dla własnych potrzeb”. Ponadto, w art. 4 w pkt 21 użyto zwrotu „wyrób” dwukrotnie – w liczbie pojedynczej oraz w liczbie mnogiej. W

poprawce zaproponowano w tym zakresie liczbę mnogą, wychodząc z założenia, że takie było zamierzenie ustawodawcy.

Poprawki nr 4 i 10 zmierzają do zapewnienia ustawie spójności terminologicznej. Zgodnie z art. 6 ustawy, oznakowanie CE i dodatkowe oznakowanie metrologiczne umieszcza się na wyrobie podlegającym obowiązkowi oceny zgodności po przeprowadzeniu tej oceny i potwierdzeniu zgodności wyrobu z wymaganiami, a przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub oddaniem go do użytku. Przepis ten wymaga doprecyzowania, że dodatkowe oznaczenie metrologiczne umieszcza się tylko na przyrządach pomiarowych (art. 9 ustawy).

Z kolei zgodnie z art. 89, producent albo importer albo instalator, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób podlegający oznakowaniu CE lub dodatkowemu oznakowaniu metrologicznemu albo dystrybutor, który udostępnia na rynku taki wyrób, bez tego oznakowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis wymaga doprecyzowania, ponieważ użycie spójnika „lub” błędnie sugeruje, jakoby wyrób mógł być oznaczony tylko dodatkowym oznakowaniem metrologicznym.

Przyjmując poprawkę nr 5, Senat postanowił zapewnić ustawie zgodność z przepisami prawa unijnego. Zmiana polega na modyfikacji zawartego w art. 12 przepisu upoważniającego w ten sposób, aby właściwy minister określał elementy deklaracji zgodności, a nie jej wzór. Wdrażane analizowaną ustawą dyrektywy nie określają bowiem precyzyjnie układu graficznego deklaracji zgodności, a jedynie wymagania co do jej treści.

Poprawka nr 6 zmienia tytuł rozdziału 3 ustawy w ten sposób, aby odpowiadał on treści tego rozdziału. Rozdział 3 nosi tytuł „Obowiązki podmiotów gospodarczych”, podczas gdy określa również obowiązki prywatnego importera, nie mieszczącego się w definicji określenia „podmiot gospodarczy” (art. 4 pkt 19 ustawy).

Poprawka nr 7 zmierza do zapewnienia ustawie spójności z ustawą o transporcie kolejowym. Zgodnie z art. 25i ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, Prezes UTK dokonuje notyfikacji autoryzowanych jednostek oceniających zgodność (art. 103 pkt 16 noweli). Z kolei w myśl zasady wyrażonej w art. 29 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, notyfikacji autoryzowanych jednostek oceniających zgodność dokonuje właściwy minister. Ponieważ zasada określona w art. 29 ust. 1 doznaje wyjątków, powinien on je uwzględnić.

Uchwalając poprawkę nr 8 Senat uznał, że konieczne jest jednoznaczne wskazanie formy prawnej odmowy wydania certyfikatu przez jednostkę notyfikowaną. Zgodnie z art. 31 ust. 1 zdanie drugie, w razie niepodjęcia środków naprawczych lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu. Z kolei w myśl art. 32 ust. 4 od takich rozstrzygnięć przysługuje odwołanie, a w świetle ust. 3 w tym przepisie odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (zgodnie z przyjętą praktyką, użycie określenia decyzja przesądza, że chodzi o decyzję administracyjną). Użycie różnych określeń dla nazwania tego samego aktu sprawia, że nie wiadomo, czy ustawodawca postanowił wyłączyć go spod reżimu KPA, czy też nie. Treść art. 32 przemawia za uznaniem, że rozstrzygnięcie jednostki notyfikowanej nie jest decyzją administracyjną, co powinno zostać jednoznacznie przesądzone:

Poprawka nr 9 rozszerza przepis określający, w jakim zakresie do spraw nie uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Senat wskazał, że przepisy Kodeksu stosuje się także do postępowania w sprawie zniszczenia wyrobu stwarzającego poważne zagrożenie oraz do postępowań w sprawach kar pieniężnych.

Poprawka nr 11 zmienia przepisy o karach pieniężnych w ten sposób, aby precyzyjnie wskazywały podmioty, które mogą być nimi obciążone. Zgodnie z art. 36a, art. 36c oraz art. 36i dodawanymi do ustawy o wyrobach budowlanych (art. 105 pkt 8 noweli), karami pieniężnymi może być obciążony producent lub importer oraz producent, importer lub sprzedawca. Użycie spójnika „lub” sugeruje, że karę można nałożyć zarówno na jeden z tych podmiotów jak i na wszystkie, co w opinii Senatorów nie było zamierzeniem ustawodawcy.

Przyjmując poprawki nr 12, 13, 14 i 15 Senatorowie uznali, że konieczna jest zmiana terminu wejścia ustawy w życie - z siedmiu dni od dnia jej ogłoszenia, na dzień 20 kwietnia 2016 r., - co pozwoli na uniknięcie kolizji z ustawą z dnia 18 marca 2016 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Synchronizacja terminów wejścia w życie obydwu aktów prawnych jest konieczna, ponieważ nowela ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw zawiera szereg odesłań do ustawy o systemach oceny i nadzoru rynku.